

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Quæst. 22. An omnia peccata sint æqualia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42521

„specie distinguuntur ex objectis, peccata sunt
„quoad materiale, dicunt ipsos actus. Ratio
„secundæ partis, quia privationes proximè dif-
„guuntur specie ex formis, quibus privant;
„peccata formaliter sunt privationes rectitu-
„num oppositarum. Ratio tertiae partis, quia
„stitudo virtutis specificatur proximè ex ob-
„jecto, ergo privatio rectitudinis ex eodem re-
„stè. Ex quibus resolvetur:

„Peccata specie differunt, non tantum quæ
„versis virtutibus, sed etiam quæ eidem oppo-
„nuntur extremè; ut prodigalitas, & avari-
„zia ratione diversæ difformitatis, id est,
„adeo diversæ ratione & malitia ejusdem vir-
„tutis materiam attingunt, ut quantum est ex-
„tura ejusdem peccati, non sit eadem faciliter
„moraliter loquendo, neque propensio utri-
„que peccatum commitendi; qualia sunt
„mucidium, furtum, adulterium, detractio-

A D D E N D A.

114. Q. 22. An omnia peccata sint æqualia. R. Neg-
tive: & hoc est de fide contra Stoicos, Jovinii
num & quosdam novatores. Probatur 1. ex Sc-
ptura, nam Deuter. 25. dicitur, promensuram
territ plagarum modus. Jerem. 7. Peccatum op-
ratis sunt majus, quam PP. eorum. Thren. 4. Ma-
jor effectus est iniquitas filiæ populi mei peccato Sodoma-
rum, Joannis 19. dicit Christus Pilato, qui me
didit tibi, majus peccatum habet, ergo unum pe-
ccatum est majus altero. 2. Ex SS. PP., quos mi-
gno numero adducit Bellarm. de amiss. gratia
c. 5. & seqq. 3. Ratione, quia cuiusvis evidens
majus malum esse, v. g. iustè occidere homi-

nem quām percutere , auferre mille ducatos
quām nummum , blasphemare Deum quām of-
ficiosē mentiri &c.

Obj. 1. Peccatum est transgressio legis , sed
transgressio legis est indivisibilis , quia habet se
ut transgressio linea , quae non potest magis &
minus pertransfiri. 2. Ratio peccati consistit in
hoc , quod aliquid illicitè fiat , sed hæc ratio eti-
am consistit in indivisibili , & invenitur in omni
peccato , ergo . 3. Ita se habet malitia respectu
actuum voluntatis , sicuti falsitas respectu actu-
um intellectus , sed unus actus intellectus non est
falsior altero , ergo secundus actus voluntatis est
pejor altero. R. ad 1. n. mia. , quāmvis enim li-
nea ipsa non possit magis & minus pertransfiri ,
potest tamen magis & minus recedi à linea , quæ
pertransitur ; & sic etiam unum peccatum magis
vel minus recedit à legi. Ad 2. Ratio genericæ
peccati consistit in hoc , quod aliquid illicitè fiat ,
specifica autem , in qua dicimus esse inæquali-
tem , plus dicit , uti patet ex dicendis. Ad 3. Si
sermo sit de propositione habente plura objecta ,
n. min. , tum enim potest una esse falsior quām
altera : de cætero falsa est major , & disparitas est ,
quod propositio sit per hoc vera vel falsa , quod
objectum ita sit vel non sit ita , uti enunciatur ,
objectum autem non potest magis esse vel non
esse , quām reipsa sit : tale nihil est pro moralita-
te , quæ in actum refunditur major aut minor ,
prout objectum est magis aut minus in se ma-
lum , uti constabit ex iam dicendis. Vide etiam
dicenda n. 184.

Q. 23. Unde desumatur inæqualitas peccatorum. 115:

§. 1.